

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laeiksi maaseutuelinkeinolain, porotalouslain, luontaiselinkeinolain ja kolttalain muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 54/1997 vp laeiksi maaseutuelinkeinolain, porotalouslain, luontaiselinkeinolain ja kolttalain muuttamisesta. Eduskunnalle on maa- ja metsätalousvaliokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 7/1997 vp.

Eduskunta edellyttää, että maa- ja metsä-

lousministeriö ryhtyy välittömästi toimenpiteisiin luontaiselinkeinotilojen toiminnan jatkuvuuden turvaamiseksi pysyvällä tavalla mukaan lukien tämän mahdollisesti edellyttämien säädösmuutosten valmistelut.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

maaseutuelinkeinolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun maaseutuelinkeinolain (1295/1990) 26 §:n 2 ja 3 momentti, 31 ja 51 a—51 c §,

sellaisina kuin ne ovat, 26 §:n 2 momentti laissa 1304/1994, 26 §:n 3 momentti laissa 805/1993, 31 § viimeksi mainitussa laissa ja laissa 169/1995 sekä 51 a—51 c § viimeksi mainitussa laissa, sekä

lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 660/1992 ja mainitussa laissa 805/1993, uusi 4 momentti seuraavasti:

5 §

Yritysmuoto

Myönnettäessä investointitukea 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettulle yhteisölle tuetavan toiminnan enimmäismäärää sekä tuetavan hankkeen hyväksyttäviä enimmäiskustannuksia voidaan korottaa maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 9 artiklassa säädetyin tavoin, jos yhteisö täyttää mainitun artiklan mukaiset yhteenliittymää koskevat edellytykset.

26 §

Valtionlainat

Valtionlainan koron suuruus määräytyy maatalouteen myönnettyjen markkinaehtoisten luottojen keskikoron perusteella. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alemmaa korkoa siihen saakka, kunnes korkoetus on kokonaan käytetty. Koron määräytymisestä, vähimmäiskorosta, korkoetuuden muuntamisesta avustukseksi sekä avustuksen enimmäismäärästä säädetään asetuksella.

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 1996 myönnetystä valtionlainasta peritään yli viiden prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin enintään viisi prosenttia. Vuoden 2002 alusta korkoa voidaan yleisesti tarkistaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä lainan myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Koron yleisestä tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

31 §

Lainatukipäätös

Ennen kuin luottolaitos voi myöntää lainan, maaseutuelinkeinopiiriin on annettava päätös lainaa koskevasta tukihakemuksesta. Hakemuksesta on tarvittaessa hankittava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja ympäristökeskuksen lausunto.

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat säännökset siitä, miten laina myönnetään 1 momentissa tarkoitetun päätöksen perusteella. Luottolaitoksen on ilmoitettava välittömästi lainan myöntämisestä maaseutuelinkeinopiirille ja kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Laina voidaan siirtää luottolaitoksesta toiseen, jos siirto ja valtionlainoissa lisäksi tarvittavat valtion ja luottolaitoksen väliset velkakirjajärjestelyt toteutetaan asianomaisen ministeriön määräämällä tavalla. Ilman lainansaajan suostumusta laina voidaan siirtää vain, jos ministeriö erikseen katsoo, että siihen on luottolaitoksen toiminnan muutoksen vuoksi erityisen painavia syitä.

51 a §

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiiriin tämän lain nojalla antamaan muuhun kuin 42 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sekä valitettaessa 42 §:n 2 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiiriin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan

muutosta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

Valituslautakunnan päätökseen asiassa, joka koskee avustuksen tai muun tuen takaisin perimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamista, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Muuten valituslautakunnan tässä pykälässä tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; taikka

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Asianomaisen ministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

51 b §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksuhelpotusta koskevasta hakemuksesta sekä käyttösuunnitelman vahvistamisesta annettu maaseutuelinkeinopiiriin päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi.

51 c §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Velkajärjestelyä ja

muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen ja muun tuen myöntämistä koskevat maaseutuelinkeinopiirin päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Myös velkajärjestelyä ja muita maksuhelpotuksia koskevat maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset ovat maksuttomia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Tätä lakia sovelletaan 5 §:n 4 momentissa tarkoitettujen yhteisöjen sellaisiin investointeihin, jotka on aloitettu tai toteutettu vuoden 1994 jälkeen.

Lain 26 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 1997.

Tämän lain 26 §:n 3 momentin säännöksiä sovelletaan valtionlainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30 päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perittäviin korkoihin siltä osin kuin korot on laskettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 erääntymättömälle lainapääomalle. Liikaa peritty korko hyvitetään lainansaajalle lokakuun 1997 kannossa.

Lain 26 §:n säännöksiä sovelletaan myös niihin lainoihin, joita tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen lainsäädännön nojalla myönnetään vaiheittaiseen sukupolvenvaihdukseen tämän lain tultua voimaan.

Laki

porotalouslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1990 annetun porotalouslain (161/1990) 22 §:n 3 momentti, 23, 24 ja 35 a—35 c §, 41 §:n 1 momentti sekä 41 a §:n 4 ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat 22 §:n 3 momentti laissa 1305/1994, 23 ja 24 § laissa 1298/1990, 35 a—35 c § laissa 170/1995 sekä 41 a §:n 4 ja 5 momentti laissa 1560/1991, seuraavasti:

22 §

Lainaehdot

Valtionlainan koron suuruus määräytyy maatalouteen myönnettyjen markkinaehtoisten luottojen keskikoron perusteella. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alemmaa korkoa siihen saakka, kunnes korkoetuus on kokonaan käytetty. Korkoetuudella tarkoitetaan kokonaiskoron ja lainansaajalta perittävän koron erotusta. Koron määräytymisestä, vähimmäiskorosta, korkoetuuden muuttamisesta avustukseksi sekä avustuksen enimmäismäärästä säädetään asetuksella.

23 §

Muut ehdot

Lainojen ja avustusten myöntämismenettelystä, maksattamisesta, vakuuksista, valtionvastuusta, lainojen ja myyntihintojen takaisin perimisestä, lykkäysten myöntämisestä ja peruuttamisesta, porotalouden harjoittajalle myönnettyjen luottojen vapaaehtoisesta velkajärjestelystä sekä lainojen hoitamisesta luottolaitokselle aiheutuvien kulu- jen korvaamisesta ja korvausten takaisin perimisestä sekä lainojen ja avustusten valvonnasta samoin kuin muistakin lainoitusta, myyntihintoja ja avustuksia koskevista seikoista on tässä laissa säädettyin poikkeuksin soveltuvin osin voimassa, mitä maaseutu-

elinkeinolain 26 §:n 3 momentissa, 27 §:ssä, 29 §:n 3 ja 4 momentissa, 29 a—29 c, 30 ja 31 §:ssä, 32 §:n 3 momentissa, 47 §:ssä, 48 §:n 1 ja 4 momentissa sekä 50 ja 51 §:ssä säädetään vastaavista lainoista ja myyntihinnoista sekä avustuksista.

24 §

Koron tarkistaminen

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 1996 syntyneen valtion myyntihintasaamisen tai myönnetyn valtionlainan korkona peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa. Vuoden 2002 alusta korkoa voidaan yleisesti tarkistaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä luoton myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Myyntihinnan ja lainojen koron yleisestä tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

35 a §

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään muuhun kuin 15 §:n 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sekä valitettaessa 15 §:n 5 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiirin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

Valituslautakunnan 31 ja 32 §:ssä mainitussa asiassa antamaan päätökseen sekä asianomaisen ministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996)

säädetään. Vastaavasti saa valituslautakunnan päätökseen hakea muutosta valittamalla asiassa, joka koskee avustuksen tai muun tuen takaisin perimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamista. Muuten valituslautakunnan tässä laissa tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; taikka

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

35 b §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksuhelpotusta koskevasta hakemuksesta annettu maaseutuelinkeinopiirin päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi.

35 c §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen ja muun tuen myöntämistä koskevat maaseutuelinkeinopiirin päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Myös velkajärjestelyä ja muita maksuhelpotuksia koskevat maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset ovat maksuttomia.

41 §

Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet

Porotilalain nojalla ennen tämän lain voimaantuloa syntyneen valtion ja luottolaitoksen saamisen takaisinmaksuaikaan ja korkoon sekä muihin ehtoihin sovelletaan porotilalain säännöksiä ja aikaisempia sopimuksen ehtoja. Jos porotilalain mukaisista valtionlainoista ja myyntihintasaamisista peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa.

41 a §

Aikaisemman lainsäädännön nojalla myönnettyjen lainojen valtionvastuulle ottaminen

Valtionvastuun edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista lainaa koskevien lakien ja niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen valvoamaan valtion etua ja noudattamaan asian-

omaisen ministeriön antamia määräyksiä, kun lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyssä. Vapaaehtoinen velkajärjestely tai siihen verrattava muu järjestely taikka lainan vakuutena olevan omaisuuden vapaaehtoinen rahaksi muuttaminen lainan takaisinperintää vaarantavalla tavalla saadaan tehdä vain asetuksella säädettävän viranomaisen suostumuksella.

Hyvitystä menetyksistä ei suoriteta sellaisen lainan osalta, joka olisi ennen vuotta 1993 voitu irtisanoa asianomaista lainaa koskevassa laissa taikka sen nojalla annetuissa säännöksissä tai muissa määräyksissä taikka sopimusehdoissa mainitun irtisanomisperusteen nojalla. Tämä ei koske vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä sovittuja koronalennuksia ja lyhennysten maksuvapautuksia, jotka jäävät kokonaan valtion vastuulle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Lain 22 §:n 3 momentin, 24 §:n ja 41 §:n 1 momentin säännöksiä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 1997.

Tämän lain 24 §:n ja 41 §:n 1 momentin säännöksiä sovelletaan valtion myyntihintasaamisista ja valtionlainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30 päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perittäviin korkoihin siltä osin kuin korot on laskettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 erääntymättömälle velan pääomalle. Liikaa peritty korko hyvitetään velalliselle lokakuun 1997 kannossa.

Laki

luontaiselinkeinolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 24 päivänä elokuuta 1984 annetun luontaiselinkeinolain (610/1984) 29 §:n 3 momentti, 30, 31 ja 42 a—42 c § sekä 46 §:n 4 ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 29 §:n 3 momentti laissa 1306/1994, 30 ja 31 § laissa 1296/1990, 42 a—42 c § laissa 171/1995 sekä 46 §:n 4 ja 5 momentti laissa 1561/1991, seuraavasti:

29 §

Lainaehdot

Valtionlainan koron suuruus määräytyy maatalouteen myönnettyjen markkinaehtoisten luottojen keskikoron perusteella. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alemmaa korkoa siihen saakka, kunnes korkoetus on kokonaan käytetty. Korkoetuudella tarkoitetaan kokonaiskoron ja lainansaajalta perittävän koron erotusta. Koron määräytymisestä, vähimmäiskorosta, korkoetuuden muuntamisesta avustukseksi sekä avustuksen enimmäismäärästä säädetään asetuksella.

30 §

Muut ehdot

Lainojen ja avustusten myöntämismenettelystä, maksattamisesta, vakuuksista, valtionvastuusta, lainojen ja myyntihintojen takaisinperimisestä, lykkäysten myöntämisestä ja peruuttamisesta, luontaiselinkeinon harjoittajalle myönnettyjen luottojen vapaaehtoisesta velkajärjestelystä sekä lainojen hoitamisesta luottolaitokselle aiheutuvien kulujen korvaamisesta ja korvausten takaisinperimisestä sekä lainojen ja avustusten valvonnasta, samoin kuin muistakin lainoistusta, myyntihintoja ja avustuksia koskevista seikoista on tässä laissa säädettyin poikkeuksin soveltuvien osin voimassa, mitä maaseutuelinkeinolain 26 §:n 3 momentissa, 27 §:ssä, 29 §:n 3 ja 4 momentissa, 29 a—29 c, 30 ja 31 §:ssä, 32 §:n 3 momentissa, 47 §:ssä, 48 §:n 1 ja 4 momentissa sekä 50 ja 51 §:ssä säädetään vastaavista lainoista ja myyntihinnoista sekä avustuksista.

31 §

Myyntihinnan ja lainojen koron tarkistaminen

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 1996 syntyneen valtion myyntihintasaamisen tai myönnetyn valtionlainan korkona peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa. Vuoden 2002 alusta lukien korkoa voidaan yleisesti tarkistaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä lainan myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Myyntihinnan ja lainojen koron yleisestä tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

42 a §

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään muuhun kuin 22 §:n 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettua tapauksessa sekä valitettaessa 22 §:n 5 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiirin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

Valituslautakunnan 38 ja 39 §:ssä mainitussa asiassa antamaan päätökseen sekä asianomaisen ministeriön tämän lain nojalla

antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Vastaavasti saa valituslautakunnan päätökseen hakea muutosta valittamalla asiassa, joka koskee avustuksen tai muun tuen takaisin perimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamista. Muuten valituslautakunnan tässä laissa tarkoitetussa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; taikka

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

42 b §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksuhelpotusta koskevasta hakemuksesta annettu maaseutuelinkeinopiirin päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi.

42 c §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen ja muun tuen myöntämistä koskevat maaseutuelinkeinopiirin päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Myös velkajärjestelyä

ja muita maksuhelpotuksia koskevat maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset ovat maksuttomia.

46 §

Aikaisemmin myönnettyjen lainojen valtionvastuulle ottaminen

Valtionvastuun voimassaolon edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen valvomaan valtion etua ja noudattamaan asianomaisen ministeriön antamia määräyksiä, kun lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyssä. Vapaaehtoinen velkajärjestely tai siihen verrattava muu järjestely taikka lainan vakuutena olevan omaisuuden vapaaehtoinen rahaksi muuttaminen lainan takaisinperintää vaarantavalla tavalla saadaan tehdä vain asetuksella tarkemmin säädettyä viranomaisen suostumuksella.

Hyvitystä menetyksistä ei suoriteta sellaisen lainan osalta, joka olisi ennen vuotta 1993 voitu irtisanoa tässä laissa taikka sen nojalla annetussa asetuksessa tai muissa määräyksissä taikka sopimusehdoissa mainitun irtisanomisperusteen nojalla. Tämä ei koske vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä sovitteja koronalennuksia ja lyhennysten maksuvapautuksia, jotka jäävät kokonaan valtion vastuulle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Lain 29 §:n 3 momentin ja 31 §:n säännöksiä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 1997.

Tämän lain 31 §:n säännöksiä sovelletaan valtion myyntihintasaamisista ja valtionlainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30 päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perittäviin korkoihin siltä osin kuin korot on laskettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 erääntymättä olleen velan pääomalle. Liikaa peritty korko hyvitetään velalliselle lokakuun 1997 kannossa.

Laki

kolttalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 24 päivänä helmikuuta 1995 annetun kolttalain (253/1995) 63 §:n 3 momentti, 64 § ja 68 §:n 1 momentti sekä
lisätään 63 §:ään uusi 4 momentti ja lakiin uusi 63 a § seuraavasti:

63 §

Muutoksenhaku

Valituslautakunnan 36—39 §:ssä mainittu-
 sa asiassa taikka vapaaehtoisen velkajärjes-
 telyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamis-
 ta koskevassa asiassa antamaan päätökseen
 saa hakea muutosta valittamalla korkeim-
 paan hallinto-oikeuteen siten kuin hallinto-
 lainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Muu-
 ten valituslautakunnan tässä laissa tarkoite-
 tussa asiassa antamaan päätökseen saa hakea
 muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus
 myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myön-
 tää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa sam-
 manlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön
 yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia
 korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavak-
 si;

2) asian saattamiseen korkeimman hallin-
 to-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta
 asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi;
 taikka

3) valitusluvan myöntämiseen on muu pai-
 nava syy.

Asianomaisen ministeriön tämän lain no-
 jalla antamaan päätökseen saa hakea muu-
 tosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oi-
 keuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa
 säädetään.

63 a §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksu-
 helpotusta koskevasta hakemuksesta annettu
 päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi
 postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta
 näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon

päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jäl-
 keen, kun päätös on annettu postin kuljetet-
 tavaksi.

64 §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä
 peritään maksu siten kuin maksujen perimi-
 sestä erikseen säädetään. Velkajärjestelyä ja
 muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avus-
 tuksen ja muun tuen myöntämistä koskevat
 maaseutuelinkeinopiirin päätökset ovat kui-
 tenkin maksuttomia. Myös velkajärjestelyä
 ja muita maksuhelpotuksia koskevat maaseu-
 tuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset
 ovat maksuttomia.

68 §

Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet

Eräiden kolttien asuttamisesta annetun lain
 (273/1955), kolttien maanjärjestelylain
 (593/1969) ja kumotun kolttalain mukaisen
 valtion ja luottolaitoksen saamisen takaisin-
 maksuaikaan ja korkoon sekä muihin ehtoi-
 hin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa
 voimassa olleita säännöksiä ja niiden mukai-
 sia sopimusehtoja. Tämän lain voimaantulon
 jälkeen syntyvän, kumotun kolttalain mu-
 kaisen saamisen takaisinmaksuaikaan ja
 korkoon sekä muihin ehtoihin sovelletaan
 niin ikään kumotun kolttalain säännöksiä.
 Jos edellä mainitun lainsäädännön mukaisista
 valtionlainoista ja myyntihintasaamisista
 peritään yli kahden ja puolen prosentin vuo-
 tuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuu-
 ta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 väli-
 sen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia.

Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 19 .

Lain 68 §:n 1 momentin säännöksiä sovel-
letaan valtion myyntihintasaamisista ja val-

tionlainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30 päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perittäviin korkoihin siltä osin kuin korot on laskettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 erääntymättä olleen velan pääomalle. Liikaa peritty korko hyvitetään velalliselle lokakuun 1997 kannossa. Momentin säännöksiä sovelletaan muutoin 1 päivästä toukokuuta 1997.

Helsingissä 9 päivänä kesäkuuta 1997

